

# РЕШЕНИЕ

№ 14687

гр. София, 29.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в**  
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Камелия Серафимова**

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1293** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на “Мик Експрес” ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221924001721-091-001/23.10.2024 година, потвърден с Решение № 9/07.01.2025 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения на „Мик Експрес“ ЕООД- [населено място] по ЗДДС за данъчни периоди от месец 03.2023 година до месец 02.2024 в размер на 48 663,380 лева главница и лихва в размер на 7101,57 лева и за Корпоративен данък в размер за 2023 година в размер на 20 952,24 лева и лихва за забава в размер на 912,24 лева / общ размер на задължението по РА е в размер на 77 629,85 лева/.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност и неправилност на ревизионния акт. Твърди се ,че жалбоподателят е спазил изискванията на Закона за счетоводството и на ЗДДС, а наред с това е получил доставки от посочените доставчици, като е налице реално осъществена доставка, която не е призната от органите по приходите, като не е съобразена практиката на СЕС, относно отсъствието на кадрова обезпеченост у доставчика. Посочва се още , при издаване на Ревизионния акт са допуснати и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят-„Мик Експрес“ ЕООД- [населено място] редовно и своевременно призован се представлява от адвокат Г., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена .Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт К.

редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 50.14/01.2011 година на Изпълнителен директор на НАП Е. К. Д. е преназначен на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП считано от 01.11.2011 година.

Със Заповед № 980.1/30.12.2012 година на Директор ТД на НАП- С. Г. М. В.– Н. е преназначена на длъжността- Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- С. считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед № 1014/15.09.2022 година на За- директор ТД на НАП- С. К. Р. Ш. е преназначен на длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 03.10.2022 година.

Със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 година Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 28.10.2022 година да се изпълняват от поименно изброени служители/ органи по приходите/ , измежду които и Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ и определил техните заместници.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 08.04.2024 година Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ възложила да бъде извършена ревизия на жалбоподателя, определила състава на ревизиращия екип- Е. К. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и К. Р. Ш.– Старши инспектор по приходите,обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Корпоративен данък за периода-01.01.2023 година-31.12.2023 година, ДДС за периода от 01.03.2023 година до 29.02.2024 година, срока, в който следва да завърши ревизията- три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 09.04.2024 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 25.06.2024 година органът, възложил ревизията– Г. М. В.– Н. на длъжност-Началник сектор „Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията– до 09.09.2024 година.

Заповедта за изменение на ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 27.06.2024 година.

На 20.09.2024 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип- Е. К. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и К. Р. Ш. на длъжност- Старши инспектор по приходите съставили РД № Р-22221924001721-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 27.09.2024 година.

На 23.10.2024 година Г. М. В.– Н. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ и Е. К. Д. на длъжност-Главен инспектор по приходите издали обжалвания РА № Р-22221924001721-091-001, с който установили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният акт е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 25.10.2024 година.

На 07.11.2024 година дружеството– жалбоподател депозирало жалба срещу издадения РА до Директор на Дирекция ОДОП, а последният с Решение № 9/07.01.2025 година потвърдил

обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на 08.01.2025 година.

Приложени са всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в 2 броя папки- приложения.

По делото бе назначена съдебно-счетоводна експертиза, но поради невнасяне на депозита в определения срок , същата бе заличена.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Ревизионният акт № Р-22221924001721-091-001/23.10.2024 година е издаден от компетентни органи- това е Г. М. В.-Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП-С. орган, възложил ревизията и Е. К. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето Г. М. В.-Н. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП- С.. Лицето Е. К. Д. също е заемал длъжността- Главен инспектор по приходите към датите на издаване на ЗВР, РД и РА, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип- К. Р. Ш. е заемал длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- С. отново към датите на издаване на ЗВР и РД.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизирувания данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начините на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано , че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за

останалите производства в Кодекса- аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книжата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност.

Установено е и не се спори, че органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип и издателите на РА са притежавали квалифициран електронен подпис.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 / 22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо, че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслагва върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

. При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК и материално – правните.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебнотоПри издаване на РА са спазени материално- правните разпоредби на ЗДДС .

От доказателствата по делото е установено, че за данъчен период месец 03.2023 година, месец 04.2023 година, месец 05.2023 година , месец 06.2023 година и месец 07.2023 година доставчикът „ М. Т.“22“ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 20 броя данъчни фактури, подробно описани в РД по номер, дата, данъчна основа и ДДС с предмет услуга с обща данъчна основа по фактурите-102 050 лева и ДДС в размер на 20 410 лева. В хода на ревизионното производство органите по приходите са извършили насрещна проверка на този доставчик, при която е установено/ по повод представените от доставчика писмени доказателства и обяснения, че доставчикът е регистриран по ЗДДС на дата 17.02.2023 година – регистрация по избор, независимо от облагаемия оборот. При проверката доставчикът е предоставил заверено копие на издадените фактури, хронологичен регистър на сметка 411, хронологичен и аналитичен регистър на сметка 453/2, главна книга за периода- 01.03.2023 година-31.07.2023 година , касова книга на

сметка 501- Каса в лева, оборотна ведомост, писмени обяснения от управителя на доставчика, в което той посочил, че фирмата му е осъществила сделките с контрагента, извършени са услуги на основание договор и приети с протокол, фирмата му е сравнително нова и за изпълнение на сделката е ползвана помощта на подизпълнител по услугите, платени са изяло в брой, няма претенции към клиента, а документите са отразени в счетоводството на фирмата, подадени са регистрите на НАП и е отчетен положителен финансов резултат. Фактурите са във връзка със сключени договори от 18.02.2023 година, от 28.02.2023 година, от 10.03.2023 година, от 18.03.2023 година, от 27.03.2023 година, от 03.04.2023 година, от 11.04.2023 година, от 21.03.2023 година, от 28.04.2023 година, от 05.05.2023 година, от 16.05.2023 година, от 25.05.2023 година, от 01.06.2023 година, от 07.06.2023 година, от 14.06.2023 година, от 19.06.2023 година, от 20.06.2023 година, от 26.06.2023 година, от 03.07.2023 година, от 11.07.2023 година/ всички еднотипни/, по силата на които жалбоподателят в качеството на възложител, а доставчикът в качеството на изпълнител поел задължения да извърши транспортни услуги– вътрешен транспорт с товарен автомобил/ БУС/ по един брой за всеки договор, като възложителят поел задължения да изплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 2,50 лева за изминат т/км. и 500 лева за паркинг домуване, в цените не е включен ДДС, а изпълнителят поел задължение да извършва услугите съобразно зададеното направление и безопасност на товара при домуване/паркинг/, да не прехвърля на трети лица изпълнението на предмета на договора, а възложителят поел задължение да заплати договореното възнаграждение по договора след констатиране на изминатите километри и подписване на протокол. Към всеки един от договорите е приложен Приемо- предавателен протокол, подписан от двете страни с отбелязване, че услугите са извършени. Обстоятелството, че жалбоподателят и доставчикът са представили счетоводни регистри, не може да доведе до извод, че по процесните фактури жалбоподателят има право на данъчен кредит, защото счетоводните регистри не водят до реално осъществена доставка. Нещо повече дори- съгласно чл. 71, ал.1, т.1 от ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило едно от следните условия-притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. Наличието на данъчни фактури не е не може да бъде доказателство за реалност на доставката, защото фактурата е първичен счетоводен документ, отразяващ преди нейното издаване настъпило данъчно събитие. Наличието на договори също не е и не може да бъде доказателство за реалност на доставката, защото договорът е индигия за възникнали договорни отношения между страните, но не и за реалност на доставката.

Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това какво е възложил жалбоподателят за извършване на превозите, няма пътни листове, маршрут, какво е следвало да превози доставчикът, място на товарене и разтоварване при съобразяване с обстоятелството, че доставчикът няма нито ДМА, нито МПС, още по- малко БУС, за да осъществи превоза, не е ясен маршрутът на твърдения за извършен вътрешен транспорт, кое лице от доставчика е извършило превоза/ като в договорите е уговорено, че изпълнителят няма право да прехвърля на трети лица изпълнението на договора, а в писмените обяснения управителят на доставчика е посочил, че е ползвал подизпълнител, но не е ясно кой е този изпълнител, нито има информация за маршрута, товар, изминатите километри по договора, какво е възложено и какво и къде е доставено от страна на доставчика, с кое превозно средство и откъде до къде, в какво се изразяват те, къде и как, какво е доставено и изобщо съпътстваща информация относно доставката, както и доказателства кой е

управлявал въпросното МПС. Представените Приемо- предавателни протоколи към всеки един от договорите не може да обуслови реално предоставяне на услугите, защото в тях също не се съдържа какво точно е възложено, кога и къде е извършено, и кога реално доставчикът е извършил услугата. Наред с това според [чл. 12, ал. 1 от ЗДДС](#), облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на [чл. 6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#), когато е извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. Начисляването на данъка се извършва от доставчика, който е регистрирано лице за всяка извършена от него облагаема доставка на стока или услуга според [чл. 86 от ЗДДС](#). Съгласно [чл. 25, ал. 2 от ЗДДС](#), данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена.

Съгласно [чл. 25, ал.1 от ЗДДС](#) данъчното събитие възниква на датата, на която стоката е предадена на получателя или услугата е извършена. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят представи доказателства за реалното извършване на доставките, кои лица са извършили доставките, липсват доказателства на коя дата какво е извършено, откъде до къде и с кое превозно средства. Счетоводното отразяване на доставките от страна на жалбоподателя от доставчика не е и не може да бъде доказателство за реалност на доставката, защото то представлява изпълнение на законово въздигнато задължение регистрирани по ЗДДС лица да водят счетоводство. Включването на фактурите в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди също не води до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото то отново представлява изпълнение на законово задължение, а не води до реалност на доставката.

Всичко това сочи на законосъобразно отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя от страна на органите по приходите и ревизирианият данъчен субект не можа да обори извода на органа по приходите за липса на реално осъществена доставка по тези фактури, издадени от този доставчик, при което съвсем законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по тази процесна фактура. За да възникне правото на данъчен кредит съгласно [чл. 68 и сл. от ЗДДС](#), то следва да бъдат изпълнени визираните в нормата на члр.68 и 69 от ЗДДС предпоставки и най-вече да е доказано наличието на реално осъществени доставки на стоки и услуги по смисъла на [чл. 6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#). По силата на чл.68,ал.2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. В тази насока юридическият факт, с който законът свързва задължението на доставчика за начисляване на ДДС от друга страна възниква правото на данъчен кредит за получателя по доставката и възникването на данъчно събитие. Последното според легалната дефиниция на чл.25,ал.1 от ЗДДС представлява доставка на стоки и услуги , извършени от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът по чл.16. В чл.25,ал.6 от ЗДДС е посочено, че на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли, като при липса на данъчно събитие за данъчно задълженото лице не възниква нито задължение за начисляване на данъка, нито право на приспадане на данъчен кредит, а при липса на доставка между доставчика и жалбоподателя, то липсва и основание за включване на данъка в СД. От друга страна неправомерното начисляване на данъка по смисъла на чл.70,ал.5 от ЗДДС е налице, когато не е осъществена доставка на стоки или услуги по смисъла на чл.6 и чл. 9 от ЗДДС, а от там лицето, което го е начислило и посочило в СД няма право на данъчен

кредит и го дължи.

В този смисъл е и тълкуването на чл. чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, дадено в практиката на СЕС. Съгласно т. 33 от Решение на Съда на ЕС по дело C-285/11 правото на приспадане по принцип не може да се откаже, ако се установи, че доставките са реално осъществени и предметът им е използван впоследствие в извършваната от данъчно задълженото лице облагаема дейност. По силата на т. 31 и т. 32 от цитираното Решение преценката за наличие на условията за възникване на правото на данъчен кредит се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. Данъчно задълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност.

С оглед на това, законосъобразно органите по приходите са начислили ДДС по тези фактури и лихва за забава за процесните периоди.

**За данъчен период месец 11. 2023 година доставчикът „Тодоров Билд 72“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 4 данъчни фактури / отново подробно посочени в РД по номер, дата, данъчна основа и ДДС в общ размер на 4226 лева.** В хода на ревизионното производство този доставчик е представил Хронологичен и аналитични регистър на сметка 453/2, Хронологичен регистър на сметка 411- Клиенти, Хронологичен и аналитичен регистър на сметка 703, Главна книга за периода- 01.11.2023 година- 30.11.2023 година, К. книга на сметка 501- Каса в лева, оборотна ведомост, писмено обяснение от управителя на доставчика, в което е посочено, че са осъществени сделките с контрагента, извършени са услугите съгласно сключени договори и приети с протокол, сделките са платени изцяло в брой, направени са счетоводните начисления и са спазени изискванията на данъчно- процесуалните закони. Фактурите са във връзка със сключени Договори от 02.10.2023 година, от 18.10.2023 година, от 30.10.2023 година, от 07.11.2023 година / всички еднотипни/, по силата на които жалбоподателят в качеството на възложител възложил на доставчика в качеството на изпълнител, а последният поел задължение да изпълни услуги по товаро- разтоварни дейности и логистика по заявка на възложителя, като се посочват необходимите параметри, място на обектите и срока за изпълнение, договорено е, че изпълнението на услугата ще бъде отчетено чрез инспекция между възложителя и изпълнителя за измерване и протоколиране на работата, а изпълнението на услугата се отчита с подписване на приемо- предавателни протоколи и констатирани и приети количества, а цената на услугата се определя съгласно приети и одобрени цени без включен ДДС, за товаро- разтоварни работи -169,60 лева за човекочас, 158 лева за човекочас и други суми, за извършена логистична дейност 1000 лева.

Но и тук жалбоподателят не представи доказателства за реално извършени доставки- услуги, защото не се представиха какво, кога и на кого жалбоподателят е възложил да извърши, какви са товаро- разтоварните работи, откъде до къде са транспортирани, какво е натоварено и какво е разтоварено, кои лица от доставчика са извършили товаро- разтоварните работи, и къде, кой е осъществил логистиката и кога, с какво превозно средство, кой е извършили логистиката, при съобразяване с обстоятелството, че този доставчик не е представил доказателства за наличие на техническа, материална и кадрова обезпеченост на доставчика. Представените Приемо- предавателни протоколи

към всеки един от договорите не може да обуслови реално предоставяне на услугите, защото в тях също не се съдържа какво точно е възложено, кога и къде е извършено, и кога реално доставчикът е извършил услугата.

Законосъобразно органите по приходите са начислили ДДС по тези фактури / отказали са право на данъчен кредит от този доставчик и за несвоевременното внасяне на данъка са начислили лихва за забава.

**За данъчен период месец 09 и месец 10.2023 година доставчикът „ Джиджитал 72“ЕООД** е издал в полза на жалбоподателя 7 данъчни фактури – всички с предмет услуга, / подробно описани в РД по номер, дата, данъчна основа и ДДС с обща данъчна основа– 37 310 лева и ДДС в общ размер на 7462 лева. Отново в хода на ревизионното производство този доставчик е представил заверено копие на издадените фактури, Хронологичен и аналитичен регистър на сметка 703 и сметка 453/2, Хронологичен регистър на сметка 411- Клиенти, Главна книга за периода 01.10.2023 година- 31.10.2023 година и за периода-01.09.2023 година-30.09.2023 година, К. книга за сметка 501- Каса в лева, Оборотна ведомост, писмено обяснения от управителя на доставчика, че са осъществени сделките с контрагента, услугите са извършени с помощта на подизпълнител и са приети с Протокол, като са платени изцяло, направени са счетоводни начисления съгласно данъчно- процесуалните закони .

Фактурите са във връзка със сключени Договори от 01.08.2023 година, от 11.08.2023 година , от 25.08.2023 година, от 05.09.2023 година, от 14.09.2023 година, от 21.09.2023 година, от 29.09.2023 година / еднотипни, по силата на които възложителят възложил на изпълнителя да изпълни услуги по товаро- разтоварни дейности и логистика по заявени от възложителя необходими параметри , място на обекта и срока за изпълнение, договорено е, че изпълнението на услугата ще бъде отчетено чрез инспекция между възложителя и изпълнителя за измерване и протоколиране на работата, а изпълнението на услугата се отчита с подписване на приемо-предавателен протокол за констатиране и приети количества, цената на услугата се определя съгласно приети и одобрени цени без включен ДДС за товаро- разтоварни работи/ посочени различни размер/ за човекочас, а за извършена логистична дейност- 1000 лева. Към всеки един договор е приложен Приемо- предавателен протокол. Но тук издаването на фактурите, наличието на договори и счетоводното отразяване на фактурите от старана на доставчика и от страна на жалбоподателя по никакъв начин не може да обуслови реално осъществена доставка, като не се представиха доказателства за наличие на материална,техническа и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяващ му да осъществи доставките. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това какво е възложил жалбоподателят за извършване на превозите, няма пътни листове, маршрут, какво е следвало да превози доставчикът, място на товарене и разтоварване при съобразяване с обстоятелството, че доставчикът няма нито ДМА, нито МПС, за да осъществи превоза, не е ясен маршрутът на твърдения за извършен вътрешен транспорт, кое лице от доставчика е извършило превоза, нито има информация за маршрута, товар, изминатите километри по договора, какво е възложено и какво, и къде е доставено от страна на доставчика, с кое превозно средство и откъде до къде, в какво се изразяват те, къде и как, какво е доставено и изобщо съпътстваща информация относно доставката, както и доказателства кой е управлявал въпросното МПС. Представените Приемо-предавателни протоколи към всеки един от договорите не могат да обусловят реално

предоставяне на услугите, защото в тях също не се съдържа какво точно е възложено, кога и къде е извършено, и кога реално доставчикът е извършил услугата. Липсват доказателства за наличие на техническа, материална и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяваща му да извърши доставките. Наред с това, фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, като в тях само е посочена услуга по договор, но не е ясно каква е услугата. Законосъобразно органите по приходите са отказали признаване право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик и за несвоевременното внасяне на данъка са начислили лихва за забава.

**За данъчен период месец 12.2023 година , месец 01.2024 година, месец 02.2024 година доставчикът „ Ариф Строй“ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 12 броя данъчни фактури, подробно описани по номер, дата , данъчна основа и ДДС в РА с предмет - услуги с общ размер на ДДС 12 019,80 лева.**

В хода на ревизионното производство при извършената насрещна проверка от органите по приходите доставчикът е представил заверено копие на заверено копие на издадените фактури, Хронологичен и аналитичен регистър на сметка 703 и сметка 453/2, Хронологичен регистър на сметка 411- Клиенти, К. книга за сметка 501- Каса в лева, Оборотна ведомост. Фактурите са във връзка със сключени Договори / еднотипни / от 14.07.2023 година, от 20.07.2023 година, от 01.08.2023 година, от 14.08.2023 година, по силата на които доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да изпълни товаро- разтоварни дейности и логистика. Договорено е, че изпълнението на услугата ще бъде отчетено чрез инспекция между възложителя и изпълнителя за измерване и протоколиране на работата, а изпълнението на услугата се отчита с подписване на приемо- предавателен протокол за констатиране и приети количества, цената на услугата се определя съгласно приети и одобрени цени без включен ДДС за товаро- разтоварни работи/ посочени различни размер/ за човекочас, а за извършена логистична дейност- 1000 лева. Към всеки един договор е приложен Приемо-предавателен протокол. Но тук издаването на фактурите, наличието на договори и счетоводното отразяване на фактурите от старана на доставчика и от страна на жалбоподателя по никакъв начин не може да обуслови реално осъществена доставка, като не се представиха доказателства за наличие на материална, техническа и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяващ му да осъществи доставките. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това какво е възложил жалбоподателят за извършване на превозите, няма пътни листове, маршрут, какво е следвало да превози доставчикът, място на товарене и разтоварване при съобразяване с обстоятелството, че доставчикът няма нито ДМА, нито МПС, още по- малко БУС, за да осъществи превоза, не е ясен маршрутът на твърдения за извършен вътрешен транспорт, кое лице от доставчика е извършило превоза, нито има информация за маршрута, товар, изминатите километри по договора, какво е възложено и какво, и къде е доставено от страна на доставчика, с кое превозно средство и откъде до къде, в какво се изразяват те, къде и как, какво е доставено и изобщо съпътстваща информация относно доставката, както и доказателства кой е управлявал въпросното МПС. Представените Приемо- предавателни протоколи към всеки един от договорите не могат да обусловят реално предоставяне на услугите, защото в тях също не се съдържа какво точно е възложено, кога и къде е извършено, и кога реално доставчикът е извършил услугата. Липсват доказателства за наличие на техническа,

материална и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяваща му да извърши доставките. Наред с това, фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, като в тях само е посочена услуга по договор, но не е ясно каква е услугата.

Законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик и са начислили лихва за забава.

**За данъчен период месец 08.2023 година доставчикът „ Цай Строй Комерс 52“ ЕООД е издал на жалбоподателя 4 данъчни фактури с предмет- услуга / описани в РД по номер, дата , данъчна основа и ДДС.**

В хода на ревизионното производство отново доставчикът е представил Хронологичен регистър на сметка 453/2, на сметка 411, Главна книга за периода 01.08.2023 година-31.08.2023 година, писмено обяснение от управителя на доставчика, в което е посочено, че фирмата му е осъществила сделките с контрагента- услуги по договор и протокол, платени с в брой , няма претенции към клиента, документите са отразени в счетоводството на фирмата, подадени са регистрите към НАП, отчетен е положителен финансов резултат и са изпълнени чл.9,чл.68 и 69 от ЗДДС.

Фактурите са съпроводени с Договори / отново еднотипни от 14.07.2023 година,от 20.07.2023 година, от 01.08.2023 година, от 14.08.2023 година , по силата на които доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да изпълни услуги по товаро-разтоварни дейности и логистика. Договорено е, че изпълнението на услугата ще бъде отчетено чрез инспекция между възложителя и изпълнителя за измерване и протоколиране на работата, а изпълнението на услугата се отчита с подписване на приемо- предавателен протокол за констатирани и приети количества, цената на услугата се определя съгласно приети и одобрени цени без включен ДДС за товаро-разтоварни работи/ посочени различни размер/ за човекочас, а за извършена логистична дейност- 1000 лева. Към всеки един договор е приложен Приемо- предавателен протокол. Но тук издаването на фактурите, наличието на договори и счетоводното отразяване на фактурите от старана на доставчика и от страна на жалбоподателя по никакъв начин не може да обуслови реално осъществена доставка, като не се представиха доказателства за наличие на материална,техническа и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяващ му да осъществи доставките. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това какво е възложил жалбоподателят за извършване на превозите, няма пътни листове, маршрут, какво е следвало да превози доставчикът, място на товарене и разтоварване при съобразяване с обстоятелството, че доставчикът няма нито ДМА, нито МПС, за да осъществи превоза, не е ясен маршрутът на твърдения за извършен вътрешен транспорт, кое лице от доставчика е извършило превоза, нито има информация за маршрута, товар, изминатите километри по договора, какво е възложено и какво, и къде е доставено от страна на доставчика, с кое превозно средство и откъде до къде, в какво се изразяват те, къде и как, какво е доставено и изобщо съпътстваща информацията относно доставката, както и доказателства кой е управлявал въпросното МПС. Представените Приемо- предавателни протоколи към всеки един от договорите не могат да обусловят реално предоставяне на услугите, защото в тях също не се съдържа какво точно е възложено, кога и къде е извършено, и кога реално доставчикът е извършил услугата. Липсват доказателства за наличие на техническа, материална и кадрова обезпеченост у този доставчик, позволяваща му да извърши доставките. Наред

с това, фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, като в тях само е посочена услуга по договор, но не е ясно каква е услугата.

Законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури и са начислили лихва за забава .

#### **По отношение на установените задължения по ЗКПО за 2023 година.**

Установено е, че за 2023 година дружеството- жалбоподател е осчетоводил по сметка 602-Разходи за външни услуги и отразил в разходната част на Отчета за приходите и разходите за 2023 година доставки на услуги, издадени от посочените по- горе доставчици с данъчна основа в размер на 204 714 лева

Доказано е, че доставчиците „Мутев Транс 22“ ЕООД, „Джиджитал 72“ ЕООД, „Тодоров Билд“ ЕООД, „Цай Строй Комерс 52“ ЕООД, „Ариф Строй“ ЕООД не могат да се легитимират като извършители на доставките – услуги по договори и следователно не е доказано изпълнение на декларираните доставки от страна на тези доставчици независимо че са издадени документи за това, защото фактурите сами по себе си не са доказателство за наличие на доставки, ако зад тях не стоят безспорни доказателства за действително извършени стопански операции, каквито не са представени от страна на доставчиците и на жалбоподателя . Счетоводният принцип за предимство на съдържанието пред формата изисква сделките и събитията да се отразяват счетоводно, съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност. Всички издадени фактури за 2023 година от посочените по – горе доставчици не отразяват действително извършена стопанска операция, отчетеният разход в общ размер на 204 714 лева по тези фактури от тези доставчици, представляващ заплатени суми за услуги по договори, осчетоводени по дебита на сметка 602- Разходи за външни услуги, не е документално обоснован.

Наред с това в хода на ревизионното производство във връзка с установяване на задълженията по ЗДДС е извършена насрещна проверка на „Вал Стой Инвест 63“ ЕООД по повод издадените от този доставчик фактури през месец 01.2023 година и по фактури, издадени през месец 02.2023 година година от „Рен Стор Строй“ ЕООД с обща ДО 42 080 лева и с предмет – услуга, като посочените услуги жалбоподателят е осчетоводил по дебита на сметка 602- Разходи за външни услуги и са намерили отражение в Отчета за приходите и разходите, като в хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК, а в хода на ревизионното, както и в хода на съдебното производство жалбоподателят не представи доказателства за реално осъществени доставки от този доставчик, какво е възложено и какво е извършено от страна на доставчиците, кога и какво е възложено, в какво се изразяват доставките, не се представиха доказателства за реално осъществени доставки, отчетените разходи по тези фактури от страна на жалбоподателя не са документално обосновани. Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО сочи, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчният финансов резултат, който би се получил при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до

отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 16, ал. 2, т.1 от ЗКПО за отклонение от данъчно облагане се смята значителното превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните за извършваната от лицето дейност, когато превишението не се дължи на обективни причини. В конкретния случай отчетените разходи за услуги от страна на жалбоподателя попадат именно и в тази хипотеза, тъй като се касае за услуги, к за които не е доказано по безспорен начин тяхното осъществяване, тъй като изпълнителите по доставките не могат да докажат по безспорен начин наличието на доставки по издадените от тях фактури, както и наличие на необходимата техническа, материална и трудова обезпеченост за извършване на доставките.

Отчетеният от жалбоподателя разход, представлява постоянна разлика по смисъла на чл. 23, ал. 1 от ЗКПО и не следва да се признава за данъчни цели. Съгласно чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, когато разход не е признат за данъчни цели, с този разход следва да се увеличи счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното му отчитане..

Фактурите са осчетоводени от жалбоподателя по сметка 602- Разходи за външни услуги и са участвали при формирането на отчетените от дружеството извършени разходи за дейността, с които фактически е намален счетоводният финансов резултат за 2023 година. Но счетоводното отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя не може да бъде доказателство за това, че тези разходи са доказани като реално извършени, защото документалната обосновааност на стопанските операции е основно изискване, което Законът за счетоводството поставя като определящо за вярното отразяване на фактите и събитията. Съгласно чл.26,ат.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В чл.10 от ЗКПО е посочено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В чл. 6,ал.1 от Закона за счетоводството е посочено, че счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър,като първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Реквизитите на първичния счетоводен документ са визирани в чл.7 от Закона за счетоводството и съгласно тази разпоредба първичният счетоводен документ, адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри, дата на издаване,наименование, адрес и номер за идентификация по [чл. 84](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя, предмет и стойностно изражение на стопанската операция. Фактурата като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. За целите на данъчното облагане при преценката за съдържащите се във фактурата реквизити, винаги трябва да се изхожда от обстоятелството има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по [ЗДДС](#) данъчни субекти и съответно - начислен данък.Това означава, че реквизитите на фактурата не следва да се възприемат изолирано. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ облагаемо данъчно събитие и начислен данък. Като частен документ, който се издава от доставчика, той се подписва от него. В това се изразява материалната й доказателствена сила.

При казаното по- горе фактурите не отговарят на изискването за натурално и

стойностно изражение на стопанската операция, визирано в чл.7 от Закона за счетоводството и не се представиха доказателства за реално осъществяване на доставките от доставчиците, за да намери приложение нормата на чл.10,ал.2 от ЗКПО, която сочи ,че счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството при условие, че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват. Във всички фактури е посочен предмет- услуги, които по никакъв начин не са индивидуализирани/ липсват натурално и стойностно изражение на стопанската операция, а доказателства за липсващата информация не са представени от страна на жалбоподателя нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство.

Облагаемата печалба за данъчни цели се формира на основата на счетоводния финансов резултат, преобразуван по предвидения от закона ред.Съгласно параграф 1,т.16 от ДР на ЗКПО "Счетоводен финансов резултат" е печалбата (загубата) по отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за определен период преди начисляването на разходите за данъци от печалбата. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че органът по приходите неправилно е извършил увеличение на финансовия резултат, тъй като нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство той представи доказателства, че тези разходи са документално обосновани и са свързани с реално осъществена доставка. Заплатената стойност на фактурите е без каквото и да е основание, предвид непредставянето на никакви доказателства за наличие на реално осъществена доставка, което води до извод, че жалбоподателят е заплатил суми и то по доставки, които по никакъв начин не са осъществени и безспорно е налице хипотезата на чр.16,ал.2,т.4 от ЗКПО- отклонение от данъчно облагане-когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно алинея втора на същия текст за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

Декларираните доставки на услуги в счетоводството на жалбоподателя са отразени по сметка 602– Разходи за външни услуги, като законосъобразно органите по приходите са преобразувал декларирания финансов резултат в размер на 246 794 лева за данъчни цели с непризнатите разходи и е увеличен финансовият резултат със сума в размер на 246 794 лева, установен е дължим Корпоративен данък за 2023 година в размер на 23 952,24 лева, внесен авансов данък в размер на 3000 лева и определен Корпоративен данък за внасяне в размер на 20 952,24 лева и лихва за забава в размер на 912,24 лева.

Всичко това води до извод, че издаденият Ревизионен акт отговаря на изискванията за редовно действие,което предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба .

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 6860,39 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, Административен съд  
София- град

**Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА** на „Мик Експрес“ ЕООД- [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221924001721-091-001/23.10.2024 година, потвърден с Решение № 9/07.01.2025 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения на „Мик Експрес“ ЕООД- [населено място] по ЗДДС за данъчни периоди от месец 03.2023 година до месец 02.2024 в размер на 48 663,380 лева главница и лихва в размер на 7101,57 лева и за Корпоративен данък в размер за 2023 година в размер на 20 952,24 лева и лихва за забава в размер на 912,24 лева / общ размер на задължението по РА е в размер на 77 629,85 лева/.

**ОСЪЖДА „МИК ЕКСПРЕС“ ЕООД ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 6860,39 лева ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.**

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

**СЪДИЯ:**

